

GELANDE VANGSTEN IN FRANKRIJK IN 1974 MET HUN WAARDE

Hieronder volgt een tabel met de gelande vangsten in 1974 met hun waarde en als vergelijking de cijfers over 1973.

	In tonnen		In miljoenen Belg. fr.		Verschillen		
					% in hoeveelh.	% in waarde	
Verse vis	415.000	395.800	10.000	11.600	— 4,7	+ 15,9	
Diepvries	57.000	80.200	1.660	20.900	— 40,7	+ 75,0	
Gezouten vis	6.600	5.700	220	321	— 13,6	+ 48,7	
Schaaldieren	29.300	29.400	1.863	1.953	+ 0,3	+ 5,0	
Schelpdieren	43.600	35.600	972	882	— 18,3	— 9,7	
Andere	17.500	14.500	407	370	— 17,0	— 9,0	
	569.300	561.200	15.122	18.026	— 1,4	+ 19,2	

Deze cijfers werden door het Centraal Comité ter Visserij medegedeeld. In deze cijfers stellen we vast dat de in de afslag gebrachte verse vis van ongeveer 5 % verminderde in 1973 maar daarentegen de waarde verhoogde van nagenoeg 16 % zijnde van 10 miljard tot 11,6 miljard B.fr. Aldus gezien zou men eerder geneigd zijn 1974 toch nog niet als een slecht jaar aan te zien, maar de 16 % meerwaarde is toch duidelijk beneden het procent van de kostenstijging om bv. maar alleen de brandstof te vernoemen. Bij de aanvoer van diepvriesvis stellen we een gevoelige verhoging vast zowel in hoeveelheid 40,70 % als in waarde 75 %. Relatief gezien is voor eenzelfde aanvoer de waarde vermeerderd met 21 %. De substantiële verhoging van de diepvriesvis, onder meer in Frankrijk alleen reeds 23 miljoen kgr. heeft intussen aanleiding gegeven tot het vormen van een diepvriesberg van nagenoeg 15 miljoen kg. met al de moeilijkheden hieraan verbonden. In de diepvriescijfers zijn de filets van kabeljauw, koolvis en leng voor 9.000 Ton verhoogd in aanvoer ten opzichte van 1973, de tropische tonijn daarentegen van meer dan 15.000 Ton. Dit heeft in deze sektor eveneens aanleiding gegeven tot strubbelingen in de afzet en tot het ophogen van de stocks in de diepvriesruimten. De aanvoer van gezouten vis is van bijna 14 % verminderd (er zijn maar twee eenheden meer die deze wijze van bewaren toepassen) maar de waarde is verhoogd van 48,7 % of ten overstaan van de verminderde aanvoer in absolute cijfers van 72 % !

Voor de schaaldieren is de aanvoer praktisch gelijk gebleven in 1974 ten overstaan van '73. De waarde is verhoogd van 5 % hetgeen absoluut onvoldoende is om het hoofd te kunnen bieden aan de stijgende kosten. Bij de schelpdieren, waarin vooral de St.-Jacobsschelpen en de mosselen is er een gevoelige achteruitgang waar te nemen van 17 % in de aanvoer en 9 % in waarde.

De cijfers voor de oosterteeltvisserij werden eveneens gepubliceerd en daar stellen we een vermeerdering van 7.000 Ton vast, namelijk van 72.000 Ton naar 79.000 Ton voor een vermeerdering in waarde van 238 miljoen B.fr. Per zelfde gewicht beschouwd is er een meerwaarde van 54 %. Voor deze sektor mogen we dus wel van een geslaagd seizoen spreken.

Anderzijds is het toch voorbarig, vooral voor wat de vis betreft, te vlug besluiten te trekken uit de aanvoer- en waardecijfers. We moeten deze cijfers inderdaad vergelijken met de middelen die in 1974 gebruikt werden voor de aanvoer tegenover deze van 1973. Dit is iets waar het verslag van het Centraal Comité ter Visserij niet over spreekt en het heeft nochtans zijn reële waarde. Indien men inderdaad machtiger middelen, groter tonnage, hoger P.K., meerder apparatuur enz. ingeschakeld heeft voor de aanvoercijfers van 1974, dan is het resultaat, niettegenstaande de hogere waarde in vergelijking met 1973, met het cijfer van de meer ingezette middelen evenredig als minder aan te zien.

IETS VOOR DE VISSERIJ IN NOOD ?

Het is vaak erg moeilijk om met het blote oog — bv. vanuit een reddingsvliegtuig — of met de radar een klein schip in nood te onderscheiden. Dat kan soms menselijke levens kosten.

Een Australische uitvinder uit Perth heeft er wat op gevonden dat tegelijk doeltreffend en goedkoop is, nl. een reuzespinvlug die 23 m. lang en 51 cm. breed is. Ze is geweven uit polypropyleen en weegt nauwelijks 2,5 kg. Wanneer er iets misloopt aan boord, volstaat het de vlag uit te rollen en ze op zee te laten dobberen. Ze moet wel opvallen door haar helder oranje kleur. Bovendien zijn er om de 120 cm. en aan het uiteinde alu-

minium banden op aangebracht, zodat de vlag gemakkelijk door radar toestellen tot op een hoogte van 4.500 m. opgespoord kan worden. Op zee is ze kilometers ver zichtbaar, althans als het weer een beetje meevalt. De vlag kan net zo goed aan een reddingsloep, een boei of een zwemvest worden vastgemaakt.

Volgens Ean McDonald, de uitvinder ervan, is het een nieuwigheid inzake veiligheid op zee. «En toch, zegt hij, wat is eenvoudiger dan die lange reep stof die op zee drijft?». In de maand september e.k. zal zijn uitvinding worden geïntroduceerd op de Marine Trades Exhibition te Chicago.

DE NEDERLANDSE MARITIEME OVERHEID HOUDT HARDE HAND AAN DE VISBESCHERMENDE MAATREGELEN !

De Nederlandse maritieme overheid heeft haar visserijwachtschepen verdubbeld om paal en perk te stellen aan de overtredingen begaan voornamelijk door eigen vissers die geen nota wensen te houden van de door de Noord-Oost Atlantische Conferentie genomen beslissingen in zake vastgestelde kwota, maaswijdten, verboden visserijzones, enz..... Verscheidene kotters werden reeds gepiraaid door visserijwachtschepen door mariniers bemand en in overtreding genomen. Zo werd onder meer de vangst aangeslagen van een vissersvaartuig dat op schol voer en meer dan 800 kg tong aan boord had, waar het reglement zegt dat de scholvangers maximum 300 kg mede aan boord mogen nemen. Anderzijds werden verscheidene tongenvangers bekeurd die meer dan de vastgestelde 2000 kg aan boord hadden. Ook werden netten verzegeld van vaartuigen die binnen de twaalf mijl visten en niet behoorden tot de categorie vaartuigen

van min dan 300 PK en 50 Brt. Een en ander heeft de vissers en reders op stang gejaagd en tegen dit overheidsoptreden werd met 'n spektakulaire actie beantwoord door onder meer te blijven liggen bij de doorgang van een, voor de vissersvaartuigen voor doorvaart geopende brug, zodat het groot verkeer in de war liep.

Het is nochtans zo, wanneer er internationale maatregelen uitgevaardigd worden, zonder dat hierbij één of ander bevoordeligd wordt of enig ander land gediskrimineerd, en dit ten voordele van de bescherming van de visstapel, we overheidstussenkomst slechts kunnen toejuichen. Ook bij ons dient hieraan streng de hand gehouden.

Anderzijds heeft de eensgezinde actie van de Nederlanders ons toch enigszins verheugd omdat we hierin een groeiend groepsbewustzijn menen in te onderkennen in tegenstelling van bij ons, waar niets positiefs gedaan wordt.

BLOKKERING VAN DE HAVEN VAN DEAUVILLE DOOR ONTEVREDEN VISSERS ALS PROTEST TEGEN DE POLLUTIE VAN DE SEINEPAAL

Zaterdag en zondag werden de twee havens van Deauville door vissersvaartuigen geblokkeerd, zodat geen enkel vaartuig meer kon in- noch uitvaren. Hiervoor losten zestig vissersvaartuigen zich af om op beurt de toegang tot de sluizen af te schermen. De reden voor deze actie is het uitblijven van maatregelen tegen de vervuilers van de Seinebaai waarbij men vooral oog heeft op die industrieën die het rode silt veroorzaken en het polluleren met een ontoelaatbare gehalte aan zwavelzuur, waardoor het vel en de slijmvlies van de vis aangeast worden en haar voor consumptie onmogelijk maken.

Zondagavond werd dan de blokus opgeheven niettegenstaande er nog een harde kern deze wenste voort te zetten tot concrete resultaten van de actie konden genoteerd worden. Tenslotte konden de gematigden de harde kern overhalen om minstens tot 30 juli te wachten op overheidswaarborgen met betrekking tot de vervuiling, zoniet zou men de blokkade met nog uitgebreider middelen hernemen.

De vissers zelf verkochten ondertussen «Stickers» met de slogan «Red de Zee», terwijl petitijlijsten ter ondertekening aan de bevolking en de toeristen voorgelegd werden, die grif werden mede-ondertekend. Zoals we vroeger reeds mededeelden, is ondertussen door de plaatselijke visserij een procedure ingeleid tegen onbekende vervuilers, maar volgens de raadsman van de vissersvereniging, zal men minstens nog een jaar op de uitspraak van dit proces dienen te wachten. De opbrengst van de verkoop van de «Stickers» werd in zijn geheel besteed aan de kosten voor het aanhangig zijnde proces.

De plaatselijke vissers rekenen verder meer op een Europese richtlijn van 18 juli die aan de landen een scherpe ekologische controle op de vervuiling oplegt, dan op de eigen franse nationale wetgeving terzake die zij als absoluut onvoldoende aanzien. De vissers die zich na 30 juli terug zullen beraden, hebben a's thuis-

ven Le Havre, Honfleur, Trouville en Ouistrehan. De enorme Seinebaai is voor deze kleine mensen hun voornaamste vangplaats en de voortschrijdende vervuiling van deze kustwateren en de lankmoedige houding van de overheden, hebben deze eenvoudige kleine vissers tenslotte tot verbittering geleid.

PLECHTIGE ZEEWIJDING EN VLOOTPARADE TE KNOCKE-HEIST

Sedert jaren is het een traditie dat op 15 augustus de vissers herdacht worden welke op zee gebleven zijn, en waar ook de vissersvloot gewijd wordt.

Om 11 u. wordt een plechtige H. Mis gecelebreerd, door de priesters van de St.-Antoniuskerk Heist en opgeleust door het Gemengd Koor Cantabilé Knocke-Heist, o.l.v. de heer J. Maertens, het versterkt muziekkorps „Willen is Kunnen” o.l.v. de heer Cuyper. De koreografische noot wordt verzorgd door de Heistse Klakkertjes en de Kunstgroep KAJOR. Ook verlenen de Belgische Zee- en Luchtmacht hun medewerking aan deze herdenking, zodat het geheel tot een indrukwekkende plechtigheid zal uitgroeien.

Deze herdenking heeft plaats op de Zeedijk Heist (Heldenplein) met als enig decor „de Noordzee”, waar de vissersvaartuigen „jachten, e.a. zo dicht mogelijk bij het strand zullen komen om deze eucharistieviering en zeewijding bij te wonen. Ook de reuzen Pier en Wanne, een visser en vissersvrouw, zullen als decor fungeren. Rond 11u.45 zullen 3 zware kanonschoten afgeschoten worden vanop de Zeedijk, waarna de sirenes van de vissersvaartuigen zullen loeien, en een helikopter van de Belgische Luchtmacht bloemen zal uitstrooien over de zee als posthume hulde aan de op zee gebleven vissers.